

מי אתה, יצחק רבין?

רבין הוא מי שמינה את אריאל שרון ליועצו. רבין הוא מי שכנע לשימרון פרס ואריאל שרון והתיר את הקמתן של התנחלויות רבות ומיותרות בשטחים הכבוי שים.

רבין הוא מי שנתן את שמו (וחתימתו) לאמרגן של ברי-מיונות וחתינות, כדי שהוא, רבין, יאגור ממון רב בהופעותיו ברחבי ארצות-הברית וקנדה. רבין הוא עשיר ועתיר-ממון. השתייכותו ל"תנועת העבודה" היא לעג לרש, כמרביתם של מנהיגי מפלגת "העבודה" הישראלית.

רבין הוא תאומו ("מופים וחופים היכו בתופים") של שימרון פרס.

רבין הוא מכוער.

מי אתה, יצחק רבין?

רבין הוא הסמן הימני של הקבוצות הימניות וה"ריאקציוניות ביותר במפה המדינית של ארצות-הברית, במישור ובקונגרס: הוא מטיף ל"אינטרסים החיוניים" של ארצות-הברית במזרח-התיכון ובמפרץ הפרסי ומבטיח לראשי הפנטאגון ואלי-הנפט (המוותרים על שרו תיו והצהרותיו) לשרת את האינטרסים שלהם.

רבין הוא שונאם של ברית-המועצות ושל המישורים הסוציאליסטיים ברחבי העולם.

רבין הוא אויב העם הפלסטיני ומראשי אומרי ה"לאו" למדינה הפלסטינית, להסדר מדיני ישראלי-פלסטיני, להסדר שלום כולל במזרח-התיכון.

רבין הוא הימין של ממשלת הליכוד הלאומי בישראל, כשם שהיה גרירה הנאמן של ממשלת הליכוד הלאומי (המערך-מפ"ס-חרות-ליברלים) בארצות-הברית.

רבין, שהאגדה אומרת עליו כי לא היה שותף למחדלי מילחמת אוקטובר בשנת 1973 ("מילחמת יום הכיפורים") הוא אחד מראשי המחדל הזה. שליחותו בארצות-הברית הייתה רחף והחלוץ של הכוב של ממשלת-מאיר-דיין בכל התקופה שבין 1967 ל-1973.

רבין איננו האלטרנטיבה למדיניות בגין-שמיר-תמיר — הוא ההשלמה של המדיניות הזו.

רבין הוא ראש-המטה הכללי לחורבנה של ישראל.

מי אתה, יצחק רבין?

איך יתכן שאזרחית שוחרת שלום כציונה קדר תרצה ביקר?

בצוק העיתים אמילו עורב אפור נראה כיונה לבנה. שוהרי-השלום בישראל, המאוכזבים מאזלת-ידה ו"חולשתה של תנועת-השלום הישראלית, מחפשים להם מיקסמו-שווא אצל "צברים" כיצחק רבין, עזר וייצמן

לפני שש שנים, באפריל 1974, פירסם ידידי אורי אבנרי מודעה, בשמה של תנועת העולם-הזה כוח-חדש (מרי) שביקשה: "נתנו צ'אנס לרבין".

לפני כמה שבועות קראה יזידתי ציונה קדר לפגישה בביתה עם ה"כ יצחק רבין, כדי לעזור לו ולסייע בידו להיות ראש-הממשלה הבא של מדינת-ישראל ולתת לו צ'אנס נוסף. בשני המיקרים היתה זו בחירה בכירע.

מי אתה, יצחק רבין?

לרבים נראה יצחק רבין כילד-טוב-ירושלים של תנ"ך-עתי-העבודה הישראלית.

רבין הוא בנה של רוזה כהן, ממנהיגות תנועת-הפועלים בשנות העשרים והשלושים. הוא ממפקדי הפלמ"ח, שהשתתף בכנס הפלמ"ח המפורסם על אף פקודתו של דוד בן-גוריון (אז ראש-הממשלה ושר-הביטחון) למפקדי צה"ל שלא לעשות זאת.

רבין הוא מי שמיינוו כרמטכ"ל התעכב מפני שהיה בפלמ"ח.

רבין הוא מי שניצח, כרמטכ"ל, במילחמת ששת-הימים.

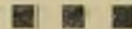
רבין הוא מי שהצליח לשכנע את ממשלת ארצות-הברית (אצלה כיהן כשגריר ישראל) שאין צורך למהר במציאת פתרון מדיני לשטחים הכבושים ותושביהם.

רבין הוא בן הארץ הראשון שהיה לראש-ממשלה. רבין הוא מי שחדל לכהן כראש-ממשלה מפני שאשתו החזיקה כמה דולרים בחשבון חסכון בווינגטון.

רבין הוא מי שממשלתו נפלה משום שמתוסי-סילון אמריקאיים הגיעו לישראל וחיללו את השבת.

רבין הוא יריבו של שימרון פרס.

רבין הוא נחמד.

מי אתה, יצחק רבין?

רבין היה שר-העבודה בממשלתה של גולדה מאיר — תפקיד שקיבל על עצמו כשידע שלא יעסוק אפילו יום אחד בענייני "עבודה".

רבין הוא ראש-הממשלה הראשון של מדינת-ישראל שיכול היה לקיים ממשלה ללא השתתפות המפד"ל, אך בחר לסלק מהממשלה את השרה (ללא תיק) שולמית אלוני ולוותר על תמיכת מפלגתה (שלושה חבריי-כנסת מסיעת ר"ץ) כדי לצהר לממשלתו את מנהיגי גוש-אמונים.

רבין הוא ראש-הממשלה שרתם את מדינת-ישראל לתפקיד הבזוי של יועץ ומחמש המישורים הפאשיסטיים והנצלניים בסאלבאדור, ניקאראגואה, צ'ילה, ארי גנטינה ודרום-אפריקה — ואפילו מקוריא-הדרומית ופורמוזה לא משך ידו.

* האני-מאמין של דרוזי מישראל

על מחנות פליטים, מנשל תושבים מאדמותיהם ומקים התנחלויות בלב הערים הפלסטיניות ועל אדמות ה-פלאחים.

לא אוכל לשרת בצבא אשר הרמטכ"ל שלו חונן רוצחים. לא אוכל לשרת בצבא אשר מטוסיו ותותחיו מפציצים מחנות פליטים, ערים וכפרים בלבנון. לא אוכל לשרת בצבא תחת פיקודו של אלוף הרואה בי ובבני עמי, "סרטן בלב המדינה" (האלוף בן גל). לא אוכל לשרת בצבא אשר משמש זרוע לדיכוי בגליל, במשולש ובנגב; להרס בתים של אזרחים ערבים ולהפקעת אדמותיהם. לא אוכל לשרת בצבא אשר הועמד הכן לשירות הצי השישי האמריקאי ולשימוש מפקדי הצבא של ארצות-הברית והאימפריאליזם.

סיבות רבות מונעות ממני לשרת בצה"ל — אני מתנגד לניוסי כאדם, כדרוזי וכערבי פלסטיני, ובתור שכזה אני מבקש לבטל את ברית-הדמים וקורא לעם היהודי ולמנהיגיו לכרות איתנו ברית של שלום צודק, אחווה וכבוד הדדי, לטובת העם היהודי וגם לטובת עמי הפלסטיני.

אנא, שחררו אותנו מהבושה הלאומית, אל תחפכו את בני העדה הדרוזית, בעל כורחם, לבוגדים ולקורבנות.

יבוטל גיוס החובה של בני העדה הערבית הדרוזית, ויומר בשירות מרצון.

סלמאן נאטור, דליה אל-כרמל

לזיף אותה או לשנותה, היא שהדרוזים בישראל הם חלק מהעם הערבי הפלסטיני כמו שהדרוזים בסוריה הם חלק מהעם הערבי הסורי ובלבנון חלק מהעם הערבי הלבנוני. מאחר שממשלות-ישראל אינן מכירות בזכויות בני עמי, ומזה יותר משלושים שנה מתנהלת מילחמת חורמה נגד בני עמי, בשום מיקרה לא אוכל לשרת בצבא המנוהל על-ידי ממשלות אלה, כזרוע של דיכוי. תאזר לעצמך מה היית אתה חושב אילו גוייסת לצבא שכל מיבצעו ומטרתו הם דיכוי בני עמך היהודי. מה היית חושב ואומר על יהודי כזה ועל שילטונות כאלה?

בנוסף לכך אני כופר בברית-הדמים אשר כרתתם עם מנהיגות מפוקפקת של העדה הדרוזית. אני מתנגד לאותה עיסקת-חבילה שנעשתה על בסיס לא הוגן, ולא בתוס'לב. היא שירתה את האינטרסים האישיים של אותם מנהיגים וכמובן, את האינטרסים הפוליטיים והצבאיים של ממשלות-ישראל.

במדינה מודרנית אין צורך בברית-דמים ובהקרבת כ-200 קורבנות כדי לסלול כבישים ולהקים מיבני בתי-ספר; לשם קבלת זכויות אלה אנו משלמים מיסים ואגרות כמו כל אזרחי המדינה, ללא הבדל מין, גזע, לאום ודת. מה עוד שלמרות ההקרבה ולמרות תשלום המיסים, ממשלות-ישראל קיפחו וממשיכות לקפח אתנו.

מבחינה מוסרית לא אוכל לשרת בצה"ל שמוה 13 שנה מקיים כיבוש ומדכא את בני עמי בשטחים הכבושים, סוגר בתי-ספר, מרשש מנהיגים, מדכא מפגינים, קוטל תלמידים, מפעיל נגדם גז מדמיע, פוגע בהם בסכינים ובאלות ללא רחמים, עוצר ילדים, מטיל עוצר

הופתעתי לקבל בימים אלה צו הקורא אותי לשירות מילואים. אני מרשה לעצמי לחשוב כי הקריאה הזו היא מעשה פרובוקציה, שבא אחרי הכרזתי בטלוויזיה (ב-17.3.80), שאני מתנגד לגיוס ודרש ממשלת-ישראל להכיר בזכויותינו הלאומיות כחלק מהעם הערבי ה-פלסטיני ולשחרר אותנו מגיוס חובה. מה עוד שמוה שלוש שנים אני משוחרר משירות מילואים ובפעם האחרונה שנקראתי שוחררתי לאחר שמסרתי לשיל"ט טונות הצבא העתק מצווי-הגבלה האוסרים עלי להיכנס לשטחים הכבושים מסיבות ביטחוניות. ועל צו הקריאה למילואים נרשם שסיבת שחרורי היא, "סיכון ביטחוני", בהוראת שליש היחידה.

אינני מבין כיצד אני נחשב כסיכון ביטחוני ובאותו הזמן נקרא לשרת את הביטחון! האם בחיי היומיומיים ובעבודתי כעיתונאי אני מהווה סיכון ביטחוני אך כאשר מתחשק למישהו לעשוק אותי ולנצלני אני מצווה לשמור על אותו ביטחון שאותו בכיכול אני מסכן?

האם אין זה מעשה פרובוקציה? האם מפקש לשחרר אותי מוחה בתוקף על מעשה זה ומבקש לשחרר אותי לאלתר מכל שירות צבאי או ביטחוני.

בהזדמנות זו אני מבקש להדגיש כי באופן עקרוני אני מתנגד לגיוס בני עדתי לצבא, מסיבות אנושיות, מצפוניות, מוסריות, לאומיות ופוליטיות.

עובדה היסטורית, שאין ממשלה בעולם שיכולה דברים שנכתבו במכתב לעזר וייצמן, כשהיה עדיין שר-הביטחון.